

Третата световна война: Украйна, Китай и ролята на Ариман

Март Атанасов

Перспективата за Трета световна война на цивилизования свят с азиатския Изток е очертана още през първата половина на 20. в. от няколко автори: 1. През 1900 г. от руския философ, писател и визионер Владимир Соловьев (1853 – 1900). Неговата „Кратка повест за Антихриста“, издадена в годината на неговата смърт, разглежда по художествен начин падането на Русия, а след това и на Европа като цяло под ударите на китайска сухоземна инвазия. 2. През 20-те години на 20.в. от Рудолф Щайнер, който предупреждава за опасността от една бъдеща световна война между Азия (Китай) и Запада. 3. И от Джордж Оруел (1903 – 1950) в романа антиутопия „1984“, издаден в годината на неговата смърт, вдъхновен от романа на подобна тема на Евгений Замятин (1884 – 1937) „Ние“.

Най-подробен в прогнозата си е Рудолф Щайнер, който на фона на току-що приключилата Първа световна война говори за задаването на Втората, този път между Азия и Америка. Още по времето, когато по съвременните критерии Китай представлява икономическа „пустиня“, той казва:

„Втората световна война, която ще се разрази между *Азия и Америка*, заедно с това, което е между тях, е абсолютно необходимо да се случи и

причините за това ще бъдат икономически. Сигурно чувате призивите на низшите слоеве на обществото за световна революция. Единственият начин за замъгляването и скриването на тази идея за световна революция ще бъде разпалването на катастрофата на Втора световна война. Тя е просто без алтернатива!¹.

От това стават ясни четири неща. Първо, фактът, че е възможна нова Световна война, която по реда на предните две от 1914 – 1918 и 1939 – 1945 г. трябва да се яви Трета. Второ, тази война ще бъде с Китай, на чийто икономически възход ставаме свидетели днес, явяващ се заплаха пред господството на Запада и по-специално – на САЩ, извоювано по времето на Първата и Втората световни войни. Трето, макар и да е отбелязано само между другото, ролята на Европа в тази Трета световна война – обозначена като „това, което е между тях (САЩ и Китай)“. Европа може да се окаже страна по конфликта или да бъде арена на бойни действия. Четвърто, това е наличието на определени „висши“ обществени слоеве на фона на „низшите“, които имат желание за световна революция. Те реално трябва да разпалят Третата световна война, за да замъгляват желанието за промяна на обществения строй, да кажем с такъв, какъвто Щайнер препоръчва – Троичен социален ред! Щом неговата алтернатива, отново според Щайнер, е „болшеvizъм“, значи това е строят, желан от тези „висши“ слоеве на обществото с англо-американски окултен характер.

---

¹ Щайнер, Р., Събр. съч. 338, лекцията от 2 януари 1921 г.

И в други свои лекции Щайнер говори за задаващата се Трета световна война, като например в тази от 24 ноември 1921 г., в която казва:

„На Земята няма да настъпи мир, докато между Изтока и Запада не настъпи определена хармонизация [...] ще се разрази *голяма война между Азия и Запада* независимо от каквито и да било конференции за разоръжаване [...] ако азиатците не видят духа, просветващ от Запада, към който да могат да се отнесат с доверие и разбиране въз основа на собствената си, макар и потънала в упадък, духовност. Мирът в света зависи от разбирането на това положение, а не от мероприятията, които се провеждат от външните лидери на човечеството“.²

Вместо да просветва такъв дух в отношенията между Запада и Изтока, днес е налице противоположното – все по-засилваща се икономическа война на САЩ с Китай, а от две години насам – и бактериологична, каквото е усещането на китайците след появата на вируса Ковид-19 през 2020 г. Те със сигурност не допринасят за одухотворяването на взаимоотношенията, а напротив – напругат ги до краен предел, за което спомагат и опитите на САЩ да въвлекат Китай във война с Тайван.

Противоречия като тези говорят за отсъствието на възможности за хармонизация на взаимоотношенията в духовната област на двете

---

² Щайнер, Р., Събр. съч. 209, лекцията от 24 ноември 1921 г.

страни. Но именно тях Щайнер счита за единствено спасителни, добавяйки в същата лекция:

„Днес всичко зависи от разбирането на това, че нещата опират до духа, скрит в евро-американската култура, от който обаче се страни по причини на удобство. Но само това – този дух може да снабди човечеството със сили за възход. [...] Човечеството само трябва да реши иска или не иска да има духовност! Ако иска, тогава прогресът ще бъде възможен, ако ли не – упадъкът на Европа е сигурен. Тогава сред *ужасяващи катастрофи* ще започне съвсем друго развитие на човечеството от това, за което мнозина днес мечтаят“.³

Под „ужасяващи катастрофи“ тук явно се има предвид военното разрешение на проблема с Китай, наместо използването на духовното. По този начин обаче Източният проблем се поставя във връзка със Западния, състоящ се в това новият вид световна антропософска духовност да бъде приета и усвоена първо на Запад, а след това на Изток. С други думи, тази духовност не трябва да остава заключена само в антропософски кръгове, а да стане световно, светско достояние, каквото е било желанието на Рудолф Щайнер! От това зависи преходът на антропософската духовност на Изток, за да се окаже тя спасителна за него, както и за самия Запад. В противен случай развитието ще поеме в предсказаната посока, съвсем различна „от това, за което мнозина днес мечтаят“.

---

³ Пак там

За да бъде предотвратена войната с Изтока, или с Китай днес, е необходимо именно антропософското екзотерично приложение, без което тя става неизбежна. Оттук следва, че отношенията с Китай днес са и критерий, с който може да бъде оценен световният успех на антропософията, както и ефективното функциониране на желанието от Щайнер световен Троичен социален ред. Липсата на такъв където и да е по земната повърхност показва опасността от разразяването на Трета световна война.

Третата световна война и Ариман

Едно друго сведение на Рудолф Щайнер разкрива връзката, която Третата световна война може да има с Китай на основата на появата на Ариман на историческа сцена. За това в лекцията си от 15 ноември 1919 г. Щайер дава следното указание:

„В момента, в който Ариман се въплъти в определеното време на Запад, цялата култура ще се импрегнира с неговите сили. Какво друго ще донесе той? Чрез известни удивителни действия той ще донесе на човечеството цялото ясновидско познание, постигано дотогава само с интензивни усилия и труд. Помислете само колко безкрайно удобно ще бъде хората да няма нужда да правят нищо! Те ще могат да продължат да живеят материалистично, ще могат да ядат и да пият – *доколкото е останало нещо [достатъчно или годно за ядене и пиене]* след военната

катастрофа, – без да имат нужда от каквито и да било духовни стремежи. (Sie werden materialistisch hinleben können, sie werden essen und trinken können, so viel eben nach der Kriegskatastrophe da ist, und werden sich nicht zu kümmern brauchen um irgendein Geistesstreben.)”⁴

Става въпрос за инкарнацията на Ариман в човешко физическо тяло, която трябва да се случи „преди да е изтекла и малка част от третото хилядолетие”⁵ и стимулира една определена, конкурентна на Христовата, форма на ясновидство. Също като тази на Христос, за нея няма да е необходима каквато и да било предварителна подготовка, или „хората няма да има нужда да правят нищо“, но по-интересното е, че възможността за нея ще се появи едва *след* една предстояща „военна катастрофа“. При положение, че ще засегне препитанието на цялата Земя, тя трябва да бъде световна или същата, която Щайнер нарича „Втора световна война“! По нашите изчисления тя ще бъде тази на Китай със Запада, и *след нейния край Ариман ще стъпи на историческа сцена!* По този начин двете се явяват свързани, а инкарнацията на Ариман може да бъде предварително *датирана*.

Същото предсказание за вселяването на Антихриста подобно на ледена струя в тялото на един човек прави и оцененият от Щайнер като добър визионер руски философ Владимир Соловьев. В своята „Кратка повест за Антихриста“ (виж по-нататък) той описва как става това след края на една сухоземна

---

⁴ Щайнер, Р., Събр. съч. 191, лекцията от 15 ноември 1919 г.

⁵ Щайнер, Р., Събр. съч. 191, лекцията от 1 ноември 1919 г.

китайска инвазия, която първо разрушава Русия, а след това по своя ред и останалата част на Европа. За връзката между едното и другото говори и следното кратко, също останало без пояснения сведение на Рудолф Щайнер:

„Цивилизованото човечество или ще създаде свой независим духовен живот, или ще колабира с неизбежния резултат на бъдещо *азиатско влияние*. Тези, които все още не разпознават тежестта на днешната ситуация по света, също така в определено отношение спомагат за подготовката на инкарнацията на *Ариман*. Много неща във външния живот днес показват това. Инкарнацията на Ариман ще бъде подпомогната в огромна степен, ако хората не успеят да основат свободен независим духовен живот, а го оставят вплетен в икономическия и политическия“.⁶

Отново е засегната необходимостта от Световен Троичен социален ред, един аспект от който е независимият от политиката и икономиката духовен живот. Неговата липса от една страна може да доведе до азиатско или, както днес с увереност можем да кажем, китайско влияние, а от друга – да стимулира пряко свързаната с нея, както излиза, инкарнация на Ариман. Така факторите „Китай“ и „Ариман“ отново са поставени в зависимост един от друг, както прозира и от факта, че Китай е мястото, където Луцифер се ражда в предисторическо време.⁷ Той е

---

⁶ Щайнер, Р., Събр. Съч. 191, лекцията от 2 ноември 1919

⁷ По въпроса Рудолф Щайнер казва: „Както някога Луцифер се появи като човек в Китай, а Христос – като човек в Мала

неговата родина, която обаче, сякаш логично, трябва да бъде разрушена *преди* появата на неговия противник в другата част на земното полукълбо.

Така би изглеждал безапелационният триумф на Ариман над Луцифер – неговия вечен противник – на този етап на земното съществуване. Без упражняването на каквито и да било физически усилия, а само подпомогнат от западните окултни братства, след края на желаната от тях война с Китай, каквато се задава на хоризонта днес, той ще поеме ръководството на Земята с всички произтичащи от това последствия. Според Вл. Соловьев – също като случаят с Христос на Голгота – това ще продължи между три и четири години.

Днес унищожението на Китай чрез Трета световна война изглежда съвсем закономерно като част от подготовката за инкарнация на Ариман. Това няма как да не е било известно на западните окултни братства, позволили краткия му икономически възход в началото на 21. в. Това обяснява изглеждащите като самоубийствени действия на САЩ спрямо Китай в икономическо отношение през последните 30 години. Но те са предприети с ясното съзнание, че той ще бъде спрян по военен път чрез Трета световна война, началото на която, както личи по всичко, се постави през 2014 г. в Украйна – точно сто години след края на Първата от 1914 г.

Азия, така ще дойде и Ариман“. Щайнер, Р., Събр. съч. 193, лекцията от 27 октомври 1919 г.